Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

13. maj 2026 *

»Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – sjette direktiv 77/388/EØF – artikel 2, nr. 1) – opkrævning af moms – levering af tjenesteydelser mod vederlag – kriterier – koncerninterne forhold – justeringer af afregningspriser for motorkøretøjer mellem producenter og forhandlere – medtagelse af omkostninger til reparation af køretøjerne, som afholdes af forhandlerne efter salget – direkte sammenhæng mellem leveringen af tjenesteydelser og den modværdi, som faktisk er modtaget – retsforhold, der vedrører en gensidig udveksling af ydelser«

I sag C-603/24,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Portugal) ved afgørelse af 3. juli 2024, indgået til Domstolen den 16. september 2024, i sagen

Stellantis Portugal, S.A.

mod

Autoridade Tributária e Aduaneira,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Condinanzi, og dommerne R. Frendo og A. Kornezov (refererende dommer),

generaladvokat: J. Kokott,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Stellantis Portugal S.A. ved advogado P. Braz,

* Processprog: portugisisk.

– den portugisiske regering ved P. Barros da Costa, C. Bento, R. Campos Laires og A. Rodrigues, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved M. Afonso og P. Carlin, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. januar 2026,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 45, s. 1, herefter »sjette momsdirektiv«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Stellantis Portugal, S.A., som retssuccessor for Opel Portugal, Lda. [tidligere General Motors Portugal (herefter »GMP«)], og Autoridade Tributária e Aduaneira (skatte-, afgifts- og toldmyndighed, Portugal) vedrørende pålæggelsen af merværdiafgift (moms) på tjenesteydelser i form af reparationer af motorkøretøjer, som GMP angiveligt skal have leveret til andre selskaber i General Motors-koncernen (Amerikas Forenede Stater), der driver virksomhed i bilsektoren.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Sjette momsdirektiv blev med virkning fra den 1. januar 2007 ophævet og erstattet af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1). Henset til tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen er det dog sjette momsdirektiv, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen.

4 Sjette momsdirektivs artikel 2 fastsatte:

»Merværdiafgift pålægges:

1) Levering af goder og tjenesteydelser, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab.

2) Indførsel af goder.«

5 Dette direktivs artikel 6 bestemte:

»1. Ved »tjenesteydelse« forstås enhver transaktion, der ikke er en levering af et gode i henhold til artikel 5.

[...]

4. Når en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, men for tredjemands regning, optræder som formidler i forbindelse med en tjenesteydelse, anses han for selv at have modtaget og leveret den pågældende tjenesteydelse.

[...]«

6 Nævnte direktivs artikel 11 havde følgende ordlyd:

»A. I indlandet

1. Beskatningsgrundlaget er:

a) ved levering af goder og tjenesteydelser, bortset fra de under litra b), c) og d) omhandlede, den samlede modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage af køberen, aftageren eller tredjemand for de pågældende transaktioner, herunder tilskud, der er direkte forbundet med transaktionernes pris;

[...]«

Portugisisk ret

7 Artikel 1, stk. 1, litra a), i Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (lov om merværdiafgift), godkendt ved Decreto-Lei n.º 394-B/84 (lovdekret nr. 394-B/84) af 26. december 1984 (*Diário da República*, serie I-A, nr. 297 af 26.12.1984), i den affattelse, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, fastsætter, at levering af tjenesteydelser, som mod vederlag foretages på det nationale område af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab, pålægges moms.

8 Artikel 4 i lov om merværdiafgift bestemmer:

»1. Ved levering af tjenesteydelser forstås transaktioner, der foretages mod vederlag, og som ikke er overførsler af varer, erhvervelser inden for Fællesskabet eller indførsel af varer.

[...]

4. Når leveringen af tjenesteydelserne foretages af en fuldmægtig, der handler i eget navn, er sidstnævnte successivt aftageren og yderen af tjenesteydelsen.

[...]«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

9 GMP var en del af General Motors-koncernen.

10 Denne koncern bestod bl.a. af selskaber, som den forelæggende ret har betegnet »Original Equipment Manufacturers« (originaludstyrsfabrikanter, herefter »OEM«), som fremstillede motorkøretøjer samt reservedele og tilbehør og/eller leverede disse til andre selskaber, der tilhørte den pågældende koncern, og af selskaber, som af den forelæggende ret benævnes

»National Sales Companies/National Sales Organizations« (nationale salgsselskaber/nationale salgsorganisationer, herefter »NSC/NSO«), der distribuerede de således leverede varer på et afgrænset geografisk marked.

11 GMP varetog funktioner som NSC/NSO i Portugal. I denne forbindelse købte selskabet bl.a. motorkøretøjer af OEM'er med hjemsted i Den Europæiske Union (herefter »de pågældende OEM'er«) og solgte disse køretøjer til uafhængige forhandlere, der drev virksomhed i Portugal, og som videresolgte dem til slutkunderne.

12 Når de pågældende køretøjer havde fabrikationsfejl (Recall campaigns) eller mangler, der var dækket af de garantier, som fabrikanten tilbød (Policy and Warranty), eller var omfattet af vejhjælpsprocedurer (Road Side Assistance), bragte disse kunder dem til forhandlerne, således at de kunne reparere køretøjerne i deres lokaler. Disse forhandlere fakturerede herefter GMP omkostningerne til disse reparationer, idet de pålagde den tilhørende moms.

13 GMP underrettede de berørte OEM'er om de omkostninger, som dette selskab afholdt i forbindelse med distribution af motorkøretøjer samt reservedele og tilbehør leveret af disse OEM'er, hvilket omfattede omkostningerne til de nævnte reparationer samt GMP's driftsomkostninger, såsom personale-, elektricitets- og markedsføringsomkostninger.

14 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at i henhold til en aftale indgået i 2004 mellem selskaberne i General Motors-koncernen om fastsættelse af afregningspriser for køretøjer inden for denne koncern (herefter »2004-aftalen«) kunne prisen på de køretøjer, reservedele og tilbehør, som OEM'er solgte til NSC/NSO'er, justeres med henblik på at sikre de sidstnævnte en på forhånd fastsat fortjenstmargen. I overensstemmelse med denne aftales klausul 1.0 blev afregningspriserne for disse produkter navnlig fastsat ved, at der fra de salgspriser, der blev benævnt »eksterne« salgspriser, dvs. priserne for salget af disse køretøjer til tredjeparter, såsom forhandlerne, blev fratrukket det beløb, der svarede til de tilknyttede distributionsomkostninger og til den på forhånd fastsatte fortjenstmargen for den pågældende NSC/NSO. De oprindelige afregningspriser fastsattes for hver referenceperiode ved at anvende en marginal bruttorabat på de forventede eksterne salgspriser. Ved udgangen af hver referenceperiode blev der foretaget en justering af afregningspriserne med henblik på at øge eller reducere den pågældende NSC/NSO's faktiske fortjenstmargen, således at den var sammenfaldende med den på forhånd fastsatte fortjenstmargen. I henhold til aftalens klausul 4.0 blev de oprindelige afregningspriser justeret ved udgangen af hver referenceperiode for at sikre, at NSC/NSO'ernes faktiske finansielle resultater var i overensstemmelse med den på forhånd fastsatte fortjenstmargen. Denne justering blev foretaget i den omhandlede referenceperiode, og den tilsvarende forhøjelse eller nedsættelse af afregningspriserne skulle fremgå af OEM'ernes regnskaber. Den forelæggende ret har præciseret, at den nævnte justering i den sag, som denne ret skal påkende, blev dokumenteret ved, at OEM'erne udstedte en kredit- eller debetnota til GMP.

15 Efter en kontrol af GMP's situation vedrørende regnskabsåret 2006 udarbejdede skatte- og toldmyndigheden den 10. december 2009 en rapport, hvori den konstaterede, at ansvaret for at afhjælpe fabrikationsfejl på motorkøretøjerne, og mangler, der var dækket af de garantier, som fabrikanten tilbød, samt for at reparere disse køretøjer i forbindelse med vejhjælpsprocedurer påhvilede de pågældende OEM'er. Denne myndighed konstaterede ligeledes, at omkostningerne til reparationer som følge af disse fejl og mangler i første omgang blev afholdt af GMP, som derefter væltede dem over på disse OEM'er ved hjælp af justeringer af afregningspriserne for de nævnte køretøjer. På dette grundlag fandt myndigheden, at GMP havde leveret reparationsydelser vedrørende motorkøretøjer til de pågældende OEM'er på det nationale

område, og at disse tjenesteydelser skulle pålægges moms. Skatte- og afgiftsmyndigheden besluttede derfor, at dette selskab som momspligtig person skulle betale et beløb på 1 504 215,49 EUR, svarende til det momsbeløb, der skulle betales for leveringen af disse tjenesteydelser, og morarenter.

16 GMP anlagde sag ved Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra (domstolen i forvaltnings- og skatteretlige sager i Sintra, Portugal) til prøvelse af skatte- og toldmyndighedens afgørelse om at kræve betaling af det beløb, der er omhandlet i denne doms foregående præmis, idet GMP gjorde gældende, at justeringerne af afregningspriserne for de køretøjer, reservedele og tilbehør, som de pågældende OEM'er leverede til GMP, ikke udgjorde et vederlag for tjenesteydelser bestående i reparation af disse køretøjer.

17 Da denne ret gav sagsøgeren medhold, iværksatte skatte- og toldmyndigheden appel ved Tribunal Central Administrativo Sul (appeldomstol i forvaltningsretlige sager, Portugal), som gav appellanten medhold.

18 GMP har iværksat ekstraordinær revisionsanke til prøvelse af sidstnævnte rets dom ved Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Portugal), som er den forelæggende ret.

19 GMP er i mellemtiden blevet til Opel Portugal, som efterfølgende er blevet overtaget af Stellantis Portugal.

20 På denne baggrund har Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 2 i [sjette momsdirektiv] i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, fortolkes således, at begrebet levering af tjenesteydelser mod vederlag, som er indeholdt i denne bestemmelse, omfatter en justering af salgsprisen for køretøjer, der er behørigt fastsat og bestemt i en kontrakt indgået mellem parterne med henblik på at opnå en minimumsfortjenstmargen, som dokumenteres ved, at de europæiske producenter i General Motors-koncernen udsteder en kredit- eller debetnota i sagsøgerens/appellantens navn?«

Formaliteten vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse

21 Europa-Kommissionen har rejst tvivl om, hvorvidt anmodningen om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling, eftersom den forelæggende ret ikke har fremlagt alle de oplysninger, der gør det muligt at afgøre, om de beløb, som de pågældende OEM'er krediterede eller debiterede GMP, svarede til omkostningerne ved reparationer af motorkøretøjer, eller om der blev taget hensyn til andre parametre for at sikre GMP en på forhånd fastsat fortjenstmargen.

22 I denne henseende bemærkes, at eftersom forelæggelsesafgørelsen udgør grundlaget for den procedure, der er indført ved artikel 267 TEUF, er den nationale ret forpligtet til i selve forelæggelsesafgørelsen at angive de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for hovedsagen (jf. i denne retning dom af 24.10.2024, Omnitel Comunicaciones m.fl., C-441/23, EU:C:2024:916, præmis 69 og den deri nævnte retspraksis).

23 Forelæggelsesafgørelsens oplysninger skal således gøre det muligt dels for Domstolen at give brugbare svar på de af den nationale ret forelagte spørgsmål, dels for medlemsstaternes regeringer samt andre berørte parter at udøve den rettighed, som de er tillagt ved artikel 23 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, til at fremsætte bemærkninger. Domstolen skal drage omsorg for, at denne rettighed sikres, når henses til, at det i henhold til denne bestemmelse kun er forelæggelsesafgørelserne, der meddeles de berørte parter (dom af 24.10.2024, Omnitel Comunicaciones m.fl., C-441/23, EU:C:2024:916, præmis 70 og den deri nævnte retspraksis).

24 Disse kumulative krav til indholdet af en forelæggelsesafgørelse fremgår udtrykkeligt af artikel 94 i Domstolens procesreglement og er ligeledes nævnt bl.a. i punkt 15 i anbefalingerne til de nationale retter vedrørende forelæggelse af præjudicielle spørgsmål (EUT 2019, C 380, s. 1). De er nu indeholdt i punkt 15 i anbefalingerne til de nationale retter vedrørende forelæggelse af præjudicielle spørgsmål (EUT C, C/2024/6008).

25 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at den forelæggende ret, om end kortfattet, har redegjort for de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen på en sådan måde, at det er muligt at forstå tvistens genstand. Det fremgår navnlig af forelæggelsesafgørelsen, at justeringerne af afregningspriserne for de omhandlede motorkøretøjer blev foretaget af de pågældende OEM'er på grundlag af alle de omkostninger til distribution af disse køretøjer, som GMP havde afholdt, herunder omkostningerne forbundet med reparationer af køretøjerne og GMP's driftsomkostninger.

26 Det må derfor fastslås, at anmodningen om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling.

Om det præjudicielle spørgsmål

27 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om sjette momsdirektivs artikel 2, nr. 1), skal fortolkes således, at en justering af afregningspriserne for motorkøretøjer udgør modværdien for en »levering af tjenesteydelser, som foretages mod vederlag« i denne bestemmelses forstand, når den

– behørigt fastsættes i en aftale indgået mellem selskaber, der tilhører samme koncern, og som har til formål at sikre, at det selskab, der erhverver sådanne køretøjer, opnår en på forhånd fastsat fortjenstmargen ved videresalg af disse køretøjer

– dokumenteres ved en kredit- eller debetnota fra det sælgende selskab til det erhvervende selskab og

– beregnes på grundlag af bl.a. de omkostninger, som sidstnævnte selskab har afholdt i forbindelse med tredjemands reparation af de pågældende køretøjer.

28 Det bemærkes indledningsvis, at i henhold til sjette momsdirektivs artikel 2, nr. 1), momspålægges levering af goder og tjenesteydelser, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab.

29 I henhold til sjette momsdirektivs artikel 6, stk. 1, første afsnit, forstås ved tjenesteydelse »enhver transaktion, der ikke er en levering af et gode«.

30 Ifølge fast retspraksis foretages en levering af tjenesteydelser kun »mod vederlag« som omhandlet i sjette momsdirektivs artikel 2, nr. 1), og er derfor kun momspligtig, hvis der består en direkte sammenhæng mellem på den ene side denne levering af ydelser og på den anden side en modværdi, som den afgiftspligtige faktisk har modtaget. En sådan direkte sammenhæng er godtgjort, såfremt der mellem tjenesteyderen og modtageren består et retsforhold, der vedrører en gensidig udveksling af ydelser, idet det vederlag, som modtages af den, der foretager disse transaktioner, udgør den faktiske modværdi af en individualiseret ydelse, som leveres til denne modtager (jf. i denne retning dom af 16.9.2020, Mitteldeutsche Hartstein-Industrie, C-528/19, EU:C:2020:712, præmis 43; jf. analogt dom af 4.7.2024, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnologust ijas asociācija, C-87/23, EU:C:2024:570, præmis 26, og af 4.9.2025, Arcomet Towercranes, C-726/23, EU:C:2025:646, præmis 33).

31 I det foreliggende tilfælde fremgår det af de oplysninger, som den forelæggende ret har fremlagt, at de pågældende OEM'er bl.a. solgte motorkøretøjer til GMP, som denne efterfølgende solgte til uafhængige forhandlere med hjemsted i Portugal, som dernæst stod for at sælge disse køretøjer til slutkunderne.

32 I tilfælde af fabrikationsfejl på de nævnte køretøjer, af mangler, der var dækket af de garantier, som fabrikanten tilbød, eller i tilfælde af vejhjælpsprocedurer foretog disse forhandlere reparationer af disse køretøjer og fakturerede GMP prisen for reparationerne, hvorefter GMP underrettede OEM'erne om de omkostninger, som selskabet havde afholdt i denne forbindelse, samt om andre omkostninger, såsom selskabets driftsomkostninger, som bl.a. omfattede personale-, elektricitets- og markedsføringsomkostninger.

33 I henhold til 2004-aftalen blev GMP desuden sikret en på forhånd fastsat fortjenstmargen ved videresalg af motorkøretøjer. Med henblik herpå foretog de pågældende OEM'er justeringer af afregningspriserne for de omhandlede køretøjer, beregnet på grundlag af samtlige de omkostninger, der er nævnt i denne doms foregående præmis, og udstedte med henblik på at overholde denne margen alt efter omstændighederne en kreditnota eller en debetnota til GMP.

34 Under disse omstændigheder ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om GMP skal anses for at have leveret reparationsydelser vedrørende disse køretøjer til de pågældende OEM'er, for hvilke alle eller en del af de beløb, der følger af disse justeringer, udgør vederlaget.

35 Det tilkommer denne ret, som er enekompetent til at vurdere de faktiske omstændigheder, at fastlægge arten af de i hovedsagen omhandlede transaktioner. Det påhviler imidlertid Domstolen at oplyse denne ret om alle de forhold, der angår fortolkningen af EU-retten, og som kan være til nytte ved afgørelsen af den sag, som verserer for denne (jf. i denne retning dom af 4.7.2024, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija, C-87/23, EU:C:2024:570, præmis 24 og 25 og den deri nævnte retspraksis).

36 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at det eneste retsforhold mellem GMP og de berørte OEM'er, som den forelæggende ret har henvist til, er det, der følger af 2004-aftalen.

37 Det fremgår af de oplysninger, som Domstolen råder over, at denne aftale havde til formål at fastsætte afregningspriser for de køretøjer, som disse OEM'er solgte til GMP, og at de justeringer af disse priser, der var fastsat i den nævnte aftale, havde til formål at sikre, at GMP opnåede en på forhånd fastsat fortjenstmargen.

38 Ingen af de bestemmelser i 2004-aftalen, der er nævnt i forelæggelsesafgørelsen, angiver, at der mellem GMP og de pågældende OEM'er bestod et retsforhold, hvorefter GMP mod et vederlag var forpligtet til at tage sig af reparationer af de køretøjer, som selskabet købte af disse OEM'er.

39 Forelæggelsesafgørelsen indeholder i øvrigt ikke andre oplysninger, herunder i givet fald uskrevne faktiske omstændigheder, der kan vise, at der foreligger et sådant retsforhold.

40 Oplysningerne i de sagsakter, som Domstolen råder over, gør det derfor ikke muligt at konkludere, at der som følge af 2004-aftalen eller andre forhold, der kan udledes af sagsakterne, består et retsforhold som omhandlet i den i denne doms præmis 30 nævnte retspraksis mellem GMP og de pågældende OEM'er, inden for rammerne af hvilket disse selskaber har udvekslet gensidige ydelser, hvoraf den ene består i GMP's levering af reparationsydelser til disse OEM'er og den anden i vederlaget for disse ydelser.

41 Såfremt den forelæggende ret på grundlag af oplysninger, der ikke er forelagt Domstolen, og som i givet fald undersøges sammen med 2004-aftalen, måtte konkludere, at der består et sådant retsforhold mellem GMP og de nævnte OEM'er, tilkommer det dernæst denne ret at afgøre, om de i hovedsagen omhandlede justeringer udgør den faktiske modværdi af individualiserede tjenester som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 30, dvs. om disse justeringer udgør et vederlag til GMP for levering af reparationsydelser vedrørende de omhandlede køretøjer.

42 I denne henseende skal det bemærkes, at den omstændighed, at det er usikkert, om der overhovedet foreligger et vederlag, kan bryde den direkte sammenhæng mellem den tjenesteydelse, som leveres til modtageren, og det vederlag, som i givet fald er modtaget (dom af 4.9.2025, Arcomet Towercranes, C-726/23, EU:C:2025:646, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis). For at der kan fastslås en sådan sammenhæng, må dette vederlag således hverken være frivilligt, vilkårligt eller vanskeligt at kvantificere (jf. i denne retning dom af 4.9.2025, Arcomet Towercranes, C-726/23, EU:C:2025:646, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

43 I det foreliggende tilfælde fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at de i hovedsagen omhandlede justeringer blev beregnet under hensyntagen ikke alene til omkostningerne i forbindelse med de reparationer, som de uafhængige forhandlere havde udført, og som disse havde faktureret GMP, men ligeledes til sidstnævnte selskabs driftsomkostninger. Omkostningerne i forbindelse med reparationerne af de omhandlede køretøjer synes således kun at være et af de parametre, der tages i betragtning ved beregningen af de nævnte justeringer. Alt efter samtlige disse omkostningers størrelse i forhold til de oprindelige afregningspriser kunne justeringerne derfor ikke blot føre til kreditnotaer, men også til debetnotaer fra OEM'erne til GMP.

44 Desuden blev de forskellige omkostninger, som GMP afholdt i forbindelse med distributionen af disse køretøjer, kun taget i betragtning for at sikre opnåelsen af den på forhånd fastsatte fortjenstmargen, således at det ikke forekommer sikkert, at GMP, når denne var opnået, ville få godtgjort samtlige disse omkostninger fra de pågældende OEM'er, herunder bl.a. de omkostninger, som GMP havde afholdt til reparation af de pågældende køretøjer.

45 Henset til disse betragtninger fremgår det, med forbehold af den efterprøvelse, som den forelæggende ret skal foretage i overensstemmelse med denne doms præmis 41, at den sammenhæng, der kan være mellem eventuelle reparationsydelser vedrørende de omhandlede køretøjer, som GMP leverer til de pågældende OEM'er, og justeringerne af afregningspriserne for disse køretøjer, højst er indirekte.

46 Hvad for det andet angår den portugisiske regerings argument om, at GMP ved at bære omkostningerne til reparation af køretøjerne handlede på vegne af de berørte OEM'er og formidlede en tjenesteydelse, som forhandlerne leverede til disse OEM'er, således at henførelsen af disse omkostninger til OEM'erne skal kvalificeres som en omstændighed, der udløser en momspligtig transaktion i henhold til sjette momsdirektivs artikel 6, stk. 4, er det tilstrækkeligt at bemærke, at de sagsakter, som Domstolen råder over, ikke indeholder oplysninger, der gør det muligt at fastslå, at GMP har formidlet en sådan tjenesteydelse og har handlet på andres vegne.

47 For det tredje og sidste skal det, såfremt den forelæggende ret måtte finde, at de i hovedsagen omhandlede justeringer ikke udgør et vederlag for en ydelse i form af reparation af køretøjer, som GMP leverer til de berørte OEM'er, men en efterfølgende ændring af den pris, som GMP betalte ved købet af de nævnte køretøjer fra disse OEM'er, bemærkes, således som også generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 56-62 i forslaget til afgørelse, at det i givet fald tilkommer de kompetente nationale myndigheder at vurdere indvirkningen af en sådan ændring på fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget for den transaktion, der består i de nævnte OEM'ers levering af disse køretøjer til GMP, navnlig henset til sjette momsdirektivs artikel 11.

48 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at sjette momsdirektivs artikel 2, nr. 1), skal fortolkes således, at en justering af afregningsprisen for motorkøretøjer, som

– behørigt fastsættes i en aftale indgået mellem selskaber, der tilhører samme koncern, og som har til formål at sikre, at det selskab, der erhverver sådanne køretøjer, opnår en på forhånd fastsat fortjenstmargen ved videresalg af disse køretøjer

– dokumenteres ved en kredit- eller debetnota fra det sælgende selskab til det erhvervende selskab og

– beregnes på grundlag af bl.a. de omkostninger, som sidstnævnte selskab har afholdt i forbindelse med tredjemands reparation af de pågældende køretøjer,

ikke udgør modværdien for en »levering af tjenesteydelser mod vederlag« som omhandlet i denne bestemmelse, medmindre der mellem disse selskaber består et retsforhold, som er kendetegnet ved gensidige forpligtelser, der tager sigte på, at det erhvervende selskab leverer tjenesteydelser til det sælgende selskab, og at sidstnævnte selskab betaler et vederlag for disse tjenesteydelser i form af en sådan justering, hvilket etablerer en direkte sammenhæng mellem leveringen af disse tjenesteydelser og denne justering.

Sagsomkostninger

49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

Artikel 2, nr. 1), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag

skal fortolkes således, at

en justering af afregningsprisen for motorkøretøjer, som

– **behørigt fastsættes i en aftale indgået mellem selskaber, der tilhører samme koncern, og som har til formål at sikre, at det selskab, der erhverver sådanne køretøjer, opnår en på forhånd fastsat fortjenstmargen ved videresalg af disse køretøjer**

– **dokumenteres ved en kredit- eller debetnota fra det sælgende selskab til det erhvervende selskab og**

– **beregnes på grundlag af bl.a. de omkostninger, som sidstnævnte selskab har afholdt i forbindelse med tredjemands reparation af de pågældende køretøjer,**

ikke udgør modværdien for en »levering af tjenesteydelser mod vederlag« som omhandlet i denne bestemmelse, medmindre der mellem disse selskaber består et retsforhold, som er kendetegnet ved gensidige forpligtelser, der tager sigte på, at det erhvervende selskab leverer tjenesteydelser til det sælgende selskab, og at sidstnævnte selskab betaler et vederlag for disse tjenesteydelser i form af en sådan justering, hvilket etablerer en direkte sammenhæng mellem leveringen af disse tjenesteydelser og denne justering.

Underskrifter